

Právo sexuálních menšin na důstojný život a soukromí

Bc. Andrea Štefanová

Bakalářská práce
2016

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

INSTITUT
MEZIOBOROVÝCH STUDIÍ

nascannované „Zadání ...“ s. 1

nascannované „Zadání...“ s. 2

*** naskenované „Prohlášení ...“ str. 1***

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zaměřuje na právo sexuálních menšin na důstojný život a soukromí. Vysvětluje pojmy spojené se sexuální identitou a sexuální orientací jedince. Práce je zaměřena na možnosti soužití společnosti s lidmi s menšinovou sexuální orientací LGBT a dále se zaměřuje se na problematiku registrovaného partnerství, rodičovství zejména homosexuálních párů a na možnost pěstounské péče a adopce u lidí s LGB.

Klíčová slova: sexuální menšiny, homosexualita, bisexualita, transsexualita, rodina, rodičovství, adopce, osvojování, pěstounská péče, registrované partnerství

ABSTRACT

This thesis focuses on the right of sexual minorities to live in dignity and at the same privacy. Explains concepts related to sexual identity and sexual orientation of the individual. The work is focused on the possibility of coexistence of society with people with minority sexual orientation LGBT and focuses on the issue of registered partnership, parenthood especially homosexual couples and the possibility of foster care and adoption for LGBT people.

Keywords: sexual minorities, homosexuality, bisexuality, transsexuality, family, parenting, adoption, acquisition, foster care, registered partnerships

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bych ráda poděkovala svojí vedoucí práce PhDr. Mgr. Zdeňce Vaňkové za její ochotu, trpělivost a cenné rady při tvorbě této bakalářské práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 SEXUÁLNÍ MENŠINY	11
1.1 SEXUÁLNÍ IDENTITA	11
1.2 DRUHY MENŠINOVÉ SEXUALITY	12
1.2.1 Homosexualita.....	12
1.2.2 Bisexualita.....	14
1.2.3 Transsexualita	14
1.2.4 Transvestitismus.....	16
1.3 HOMOFOBIE	16
1.4 DISKRIMINACE	17
2 DĚJINY HOMOSEXUALITY	18
2.1 STAROVĚK.....	18
2.2 STŘEDOVĚK.....	19
2.3 NOVOVĚK.....	19
2.4 OBDOBÍ 20. STOLETÍ	19
2.5 DĚJINY HOMOSEXUALITY	20
3 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ	22
3.1 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ V EVROPĚ.....	23
3.2 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ VÝVOJ.....	24
3.3 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ A DALŠÍ ZPŮSOBY SOUŽITÍ	25
4 RODINA A RODIČOVSTVÍ	28
4.1 PRÁVNÍ RÁMEC PRO UMĚLÉ OPLODNĚNÍ	29
5 NÁHRADNÍ RODINNÁ PÉČE	30
5.1 PĚSTOUNSKÁ PÉČE A REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ.....	30
5.2 OSVOJENÍ V RÁMCI REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ	31
II PRAKTICKÁ ČÁST	333
6 VÝZKUM	34
6.1 CÍL VÝZKUMU	34
6.2 KVANTITATIVNÍ VÝZKUM	34
6.2.1 Dotazník	35
6.2 VYHODNĚNÍ A VÝSLEDKY	39
6.2 ZAVĚREČNÉ SHRNUÍ PRAKTICKÉ ČÁSTI.....	51
ZÁVĚR	52
RESUME	54
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	55
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	57

ÚVOD

Tato bakalářská práce je zaměřena na Právo sexuálních menšin na důstojný život a soukromí, kde pojednává o problematice, která je spojována se sexuálními menšinami v rámci označení LGBT, zabývá se problematikou registrovaného partnerství, řeší problémy adopce, pěstounské péče a umělého oplodnění. Tohle téma jsem si zvolila, protože mi přijde velmi zajímavé a v poslední době velmi probírané médii a veřejností.

Tato bakalářská práce se skládá z části teoretické, tak i z části praktické. V teoretické části se budu zabývat problematikou, která je souvisí se sexuálními menšinami LGBT a bude členěna do následujících kapitol:

První kapitola bude věnována sexuálním menšinám a jejich zaměření v rámci jejich sexuality, dále v této kapitole bude problematika homofobie a diskriminace.

V druhé kapitole se zmapují dějiny homosexuality z pohledu starověku, středověku, novověku a v období 20.století., dále se budu snažit přiblížit jak to bylo s vývojem homosexuality na našem území.

Ve třetí kapitole budu pojednávat o problematice registrovaného partnerství a dále uvedu jiné alternativní a tradiční možnosti soužití.

Ve čtvrté kapitole se budu zabývat rodinou a rodičovstvím a nastíním problematiku umělého oplodnění.

V páté a tedy poslední kapitole uvedu jaká náhradní péče se vyskytuje v ČR v rámci platné legislativy, Bude zde uvedeno právo na adopci a pěstounskou péči v rámci sexuálních menšin LGBT.

V praktické části bude prováděno výzkumné šetření pomocí kvantitativního výzkumu, kde jsem zvolila dotazníkovou metodu, kde respondenti budou odpovídat pomocí otevřených, polouzavřených a uzavřených odpovědí.

Cílem této bakalářské práce je zmapovat pohled jak společnost vnímá lidi s menšinovou sexuální orientací LGBT. Mým cílem je zjistit jaké má společnost postoje k registrovanému partnerství, adopci, pěstounské péči a popřípadě i k umělému oplodnění. Přínosem této práce by mělo být zjištění především postoje k adopci a registrovanému partnerství a rodičovství.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 SEXUÁLNÍ MENŠINY

Pojem sexuální menšiny nese v sobě dvě významová zatížení, prvním slovem v tomto případě je slovo sexuální, což je redukováno na sex, ale to je velmi nepřesné, což bude nadále upřesněno a druhé slovo menšina zde značí, že jde o malou bezvýznamnou skupinu lidí, která si nezaslouží ani pozornost, ale to také zcela neplatí. Proto se většinou s označením sexuální menšiny preferuje zkratka LGBT, což je označení pro lesby, gaye, bisexuální a transsexuální lidé, která se uvádí většinou k souhrnnému označení komunit a hnutí s nimi spojenými. Navíc slovem menšiny je označována stejnorodá skupina lidí, která má stejný životní styl anebo mající stejné „problémy“, což v tomto případě jde o různorodost z hlediska skupin a také především o rozmanitost. (Sloboda Z., *Co vědět o sexuálních menšinách, jak o nich se žáky a žákyněmi mluvit a jak se na ně dívat.* 2010. s. 9)

1.1 Sexuální identita

Sexuální identita má určitou návaznost na sebe vnímání dané osoby, jak se osoba vnímá v rámci své pohlavní identity, v tomto případě hovoříme o vnímání určité sociosexuální role, která nemusí být v souladu se sexuální orientací a pohlavím daného jedince, ale stejně tak nemusí být v souladu se sexuálním chováním.

Sexuální chování se skládá ze tří základních komponentů, které jsou dány psychosexuálním vývojem:

- Sexuální identifikací, což jde o pohlavní role muž x žena
- Sexuální preferencí
- Sexuální reaktivitou a emocemi

Sexuální identita se vyvíjí u každého jedince nejspíše již v 2. trimestru na základě genetických a fetálně-gonadálních činitelů, které jsou předávány organizačním vlivem pohlavních steroidů na nervovou centrální soustavu a po porodu se tak utváří definitivní formování této predispozice i v souvislosti s okolním vlivem, které se dotváří již v raném dětství do věku 3 let.

Pohlavní role se utváří vlivem společensko-kulturních, které vznikají ze zpočátku v rodině, zejména když dítě začne vnímat samo sebe z hlediska tzv. genderových rolí, což znamená projevy mužnosti a ženskosti, ke kterým dochází přibližně ve věku kolem 3 let dítěte. Většinou i rodiče přistupují k dětem různého pohlaví odlišně, aniž by si to třeba

uvědomovali a bývá to zapříčiněno již z důvodu zažitých vzorců chování a stereotypizací, například u děvčat bývají rodiče častěji více tolerantní než u chlapců, anebo chlapci jsou vedeni více ke sportu než děvčata, které vedou spíše k uměleckému nadání (hra na klavír, tanec, zpěv aj.). V pozdějším věku jsou rozdíly mnohem rozeznatelnější zejména v pubertě, kdy v rámci heterosexuality chtějí dívky anebo naopak chlapci být atraktivní opačnému pohlaví.

K rozvoji sexuálních emocí, tak právě dochází v období puberty a adolescence, kterému je podmíněno sexuálním chováním, zvláště tak jde o schopnost a projev zamilovanosti, sexuálního vzrušení, dosažení sexuálního uspokojení.

1.2 Druhy menšinové sexuality

Jak jsem již výše uvedla, do sexuálních menšin patří homosexuálové, bisexuální a transsexuální lidé, u kterých se jejich sexualita projevuje odlišně, jak budu níže uvádět jednotlivé typy sexuality a jejich projevy.

1.2.1 Homosexualita

Homosexualita pochází z řeckého slova homós, což znamená stejný a z latinského slova sexus, což znamená pohlaví, jde tedy o náklonnost ke stejnému pohlaví v rámci citového prožívání a sexuality jedince. Homosexualita se tedy projevuje náklonností k osobě stejného pohlaví jak v oblasti citové, kdy jedinec je schopný projevovat lásku k osobě stejného pohlaví a tak i v oblasti sexuální, kdy je jedinec hnán touhou po fyzické blízkosti a sexuálních aktivitách v rámci ve vztahu k nim.

Mezi nejběžnější typy homosexuality jsou ženská gynekofilie, což znamená reaktivitu mezi ženami, kdy tento pojem se začal využívat jako novotvar teprve ve 20. století, kdy jeho terminologii používal český sexuolog Kurt Freund anebo Aleš Kovářský. Tento pojem je nadále spojován s transsexuální anebo intersexuální tematikou a není běžný v lékařské a ani v psychiatrické terminologii. Dalším typem homosexuality je mužská androfilie, kdy jde o reaktivitu mezi muži, kdy Magnus Hirschfeld použil slovo androfilie z hlediska členění typů mužské homosexuality, kdy podle něj se používá označení efebofilie pro muže ve věku od 17 do 20 let, ve věku od 20 do 50 let používá pojem androfilie a gerontofilie je

označení pro muže starší 50 let. Stejně jako gynekofilii používali slovo androfilie český sexuolog Kurt Freund a Aleš Kovářský.

Homosexualita je většinou kladena do protikladu s bisexualitou a heterosexuální. Homosexuální chování znamená prožívání sexuální aktivity s osobou stejného pohlaví.

Homosexuální identitou, ale nedochází vždy ke ztotožnění např. s gay hnutím, ale jedinci mohou vést běžný život a založit rodinu. Někteří jedinci svoji sexuální identitu začínou vnímat až v pozdějším věku anebo se mohou považovat za „vyléčené“ z homosexuality.

Sigmund Freund nazýval homosexuály invertovanými, kdy inverse často tak splývala s transsexualitou a hermafroditismem. Dále také podle Sigmunda Freunda bylo vedle označování inverse, také označování perverze pro označení jiných druhů sexuality.

Označení gay pochází z anglického slova, kdy zprvu se takto nazývali samotní gayeové a bylo spojováno se slovy veselý, jásavý, pestrý a bezstarostný až se slovo gay začalo používat běžně a rozšířilo se tak celosvětově. Slovo gay tak označuje homosexuálního muže, který se vyrovnal již se svou homosexualitou a vystavuje se tak „na obdiv světu“.

V českém jazyce slovo gay se začalo používat až kolem 90. let 20. století společně s emancipací a jejich hnutím za lidská práva.

Pro označování ženské homosexuality se používá termín lesba, které je odvozeno z řeckého ostrova Lesbos a bývá spojováno s básnířkou ve starověkém Řecku Saphó, která na ostrově Lesbos žila. Saphó psala básně, které opěvovaly její lásku k ženám. Jak uvádí socioložka Ciprová je uvnitř komunity spíše používán termín lesbička. Mnoho lesbiček uvádí, že ke své sexuální orientaci se přiklonilo až vlivem nefungujícího partnerství, kdy byly například psychicky a fyzicky týrané a našly tak lásku a pochopení v náručí jiné ženy. Většinou když dívka anebo žena řekne, že lesbička je to jejím okolím vnímáno spíše zlehčujícím dojmem, že jde o projev bisexuality.

Označením termínem lesbismus je označen vztah mezi ženami, který bývá většinou založen na plnohodnotném vztahu mezi ženami, kdy jde o projevení lásky mezi ženami a bývá spojován i s jejich sexuálním životem.

1.2.2 Bisexualita

Termín bisexualita se objevil až v 19. století a byl spojován s hermafroditismem, což je projevováno přitažlivostí k ženám i mužům současně.

Bisexualita je chápána ve dvou rovinách a to z hlediska sexuální orientace a za druhé z hlediska sexuální aktivity. V první rovině nejde přesně definovat pojem bisexuální orientace, protože většinou jde o lidi, které bývají homosexuály a snaží se tak zamaskovat svojí sexuální orientaci anebo jde o lidi s heterosexuální orientací, u kterých je to spíše vnímáno jako specifický projev jejich sexuální aktivity.

Podle Radima Uzla: *„Bisexualita je mýtus. Občasné lovení ve vodách pohlaví, které není vlastní mé přirozenosti, je způsobeno buď tlakem situace, nerozhodností anebo zvidavým experimentováním. Bisexuálové jsou většinou homosexuálové, kteří se ještě nesmířili se svojí orientací a často podléhají tlakům svého okolí.“* (Uzel R., *Bisexualita jako mýtus*)

Podle Sigmunda Freunda má každý jedinec v sobě jak ženské tak mužské vlohy, které se projevují přijetím příslušného sexuálního života v souladu s pohlavím, kdy jedna pohlavní sexualita je potlačována, ale ne zcela a tak dochází k vnitřnímu konfliktu. Uvádí příklad, že u žen se může projevit tím, že závidí mužům penis. Sigmund Freud tak spatřoval příčinu v hormonálních vlivech.

Bisexualita bývá často chápána jako nevyhraněná sexuální orientace, tj. že jde zároveň o heterosexuální a homosexuální orientaci, kdy pro bisexuály jsou přitažlivé obě varianty pohlaví, ale jejich bisexuální chování je tak dáno přitažlivostí partnera, bisexuálové si nevybírají podle pohlaví, ale pouze na základě osobní atraktivity partnera většinou za účelem vytvoření tak hlubokého pouta mezi partnery navzájem.

1.2.3 Transsexualita

Znakem transsexualismu je příslušnost k opačné sexuální identitě na rozdíl od homosexuálů. Transsexuální žena se identifikuje s mužským pohlavím a naopak transsexuální muž se identifikuje s ženským pohlavím. Tito lidé bývají nespokojeni se svým pohlavím a jejich snahou je přeměna na pohlaví opačné. Projevy transsexuality začínají již v dětství, kdy děti tíhnou svým chováním ke společnosti dětí opačného pohlaví. Klíčovým znakem bývají většinou záliby, oblékání, životní způsob jedince kdy například dívky se snaží oblékat jako

chlapani a jejich zálibou je hrát fotbal s chlapci a u chlapců to bývá naopak, přejí si být oblékáni jako děvčata a místo chození na fotbal nebo zájem o sport preferují jiné záliby.

Transsexualita je proto celoživotním problémem daného jedince. V České republice je asi kolem 30.000 osob, které lze považovat za tzv. transgendery a někteří z nich touží po trvalé změně svého pohlaví. Avšak to není tak jednoduché jak se zdá, prvním krokem k přeměně pohlaví je určení pohlavní identity u sexuologa, který potvrdí anebo vyvrátí diagnózu transsexuality neboli F-64. V případě potvrzení diagnózy přichází zahájení hormonální léčby daného jedince, které je často spojováno i se změnou jména a příjmení například ze ženského na mužské a naopak, kde jedinec si může tak vyzkoušet před operativním zákrokem jak na tuto novou situaci reaguje jeho okolí a jestli je pevně rozhodnut pro operativní změnu svého pohlaví. Pokud se jedinec rozhodne postoupit přeměnu pohlaví, musí prvně absolvovat lékařskou prohlídku a na základě rozhodnutí lékařské komise pak dochází k chirurgické přeměně pohlaví a vystavení tak nového rodného listu, kde je zapsáno pohlaví a může dojít tak pro transsexuálního jedince k novému životu. K tomuto cíli vede ovšem velmi dlouhá cesta, protože většina sexuologů považuje změnu pohlaví za velmi tragickou a uvádí tak tři hlavní argumenty proč neschválit operativní změnu pohlaví.

Mezi 3. základní argumenty sexuologů jsou považována:

- duševní porucha
- trestní rejstřík
- rodičovství

Tyto argumenty se však neopírají o žádné vědecké studie a vychází pouze z pocitového hlediska sexuologů. Je však spousta rodin, které se snaží vyvrátit toto tvrzení, že pro děti je nejdůležitější láska a rodinné zázemí. Problémem v tomto směru bývá, že spousta sexuologů chybně definuje diagnózu jako chorobu psychického rázu anebo je problémem pokud se jedinec dopustil trestného činu, tak je u nás tzv. diskvalifikován i po té co jeho trest vyprší.

Pokud se jedincům podaří projít tzv. labyrintem a dojdou až k chirurgické přeměně pohlaví jejich problémy tak většinou nekončí, protože často narazí na problém při změně údajů na úřadech anebo v oblasti zaměstnání, kdy se tak často nemohou vrátit do svého zaměstnání po operativním zákroku, z důvodu netolerance okolí na vzniklou novou situaci spojenou s přeměnou pohlaví. Pomoc transsexuální lidem a problematikou transsexualismu

se tak zabývá občanské sdružení Transforum. (Feinberg L., *Pohlavní štvanci*. 2000. s. 164-167)

1.3 Transvestitismus

Slovem transvestitismus bývá označována částečná porucha sexuální identity, která se projevuje tím, že se člověk převléká za opačné pohlaví, ale přitom je zachována jeho sexuální orientace s jeho biologickým pohlavím. Jedinec tak prožívá při převlékání do kostýmů určité psychické anebo i sexuální uspokojení. Transvestita na rozdíl o transsexuála se cítí v jeho biologickém pohlaví spokojený a netouží tak po přeměně jak je tomu u transsexuálů.

Existuje i tzv. homosexuální transvestitismus, kdy lesbičky anebo gayové se převlékají do šatů opačného pohlaví bez jakékoliv potřeby sexuálního vzrušení.

Transvestitismus a travesty show nejsou to samé, protože v travesty show jde pouze o zábavu a není to projev transvestitismu, kde jedinec má potřebu a nutkání se převlékat, ale není vyloučeno, že travesty umělec nemůže být tranvestita.

1.4 Homofobie

Homofobie jak již z názvu vyplývá, jde o strach z homosexuality anebo strach z osob s homosexuální orientací, který bývá založený na předsudcích, xenofobii, psychickým a fyzickým týráním, diskriminací a omezováním práv.

Typy homofobie

- Vnitřní homofobie je strach z toho že jedinec je sám homosexuálně orientovaný a projevuje se odmítáním a popíráním vlastní sexuality, které tak často může vést k depresím až k sebevraždám.
- Vnější homofobie je strach z lidí LGBT, které se projevuje nepřátelstvím až nenávistí k těmto lidem, které mohou vyvrcholit až tzv. zločiny z nenávisti.

1.5 Diskriminace

Termínem diskriminace je označováno rozlišování v negativním smyslu na základě příslušnosti k určité skupině lidí. Diskriminací se v tomto případě rozumí znevýhodňování, omezování práv a uplatňování rozlišných podmínek pro jedince na základě příslušnosti k určité skupině vůči jiné skupině v tomto případě na základě sexuální identity a orientace.

Formy diskriminace :

- Přímá diskriminace je jednání, konání a zachází méně příznivě s určitou osobou ve stejné situaci oproti jiné osobě v tomto případě na základě pohlavní identity.
- Nepřímá diskriminace vznikne již během aplikačního procesu kdy jednáním anebo opomenutím dochází, na základě neutrálního ustanovení, praxe k znevýhodnění určité osoby oproti ostatní což vyplývá z §3 Antidiskriminačního zákona.

Ochrana práv sexuálních menšin je v české legislativě zakotvena v Listině základních práv a svobod, kde je zakotvena v §3, dále je částečně zakotvena v pracovněprávní oblasti, kde je z mého pohledu z důvodu nejčastější diskriminace sexuálních menšin nedostatečně upravena.

Právo na ochranu soukromí a lidské důstojnosti je zakotveno jak v Ústavě České republiky, která zaručuje ochranu základních práv a svobod, která jsou zajišťována mocí soudní, dále tak právo na rovnost a lidskou důstojnost a ochranu soukromí a neoprávněnému zasahování do soukromého a rodinného života, která jsou zakotvena v Listině základních práv a svobod. Pokud je ovšem zasazeno do těchto práv může se jedinec domáhat těchto práv u soudu.

2 DĚJINY HOMOSEXUALITY

K projevům homosexuality docházelo už i v období před Kristem, kdy v eposu o Gilgamešovi, kdy Gilgamešova matka bohyně Ninsun jemu vyloží sen, že Gilgameš vzplane láskou a jeho druh ho již nikdy neopustí. V tomto případě bylo přátelství méně než láskou ve vztahu Gilgameše a Enkidu.

Podobné mýty jsou i o Achilleusovi a Patroklesovi, kdy oba věční přátelé chtěli být pohřbeni společně, tak aby jejich popel byl smíchán, Achajci jim za to postavili mohylu na připomínku jejich slávy a věrnosti.

Některé jeskynní malby v pravěku vyobrazují muže s maskou, kteří se věnují činnosti připomínající homosexualitu. Tento akt byl jakým si rituálem, který měl zajišťovat úspěšnost lovu, podobně na tom byli i Indiáni v Severní Americe, kteří si při svém obřadu nazývaném Bizonní tanec si také zajišťovali úspěšný lov.

Již Platón ve svém dialogu charakterizuje tři pohlaví, kdy prvním mužským pohlavím zmiňuje jeho původ ze slunce, druhé pohlaví ženské pochází ze země a třetí pohlaví smíšené pochází podle něj z měsíce. (FANEL, J. *Gay historie*. Praha Dauphin. 2000. s 29-33)

2.1 Starověk

Ve starověku v Babylonské říši byl za homosexualitu podle Chamurapiho zákoníku trest kastrace, podobně na tom byl i Egypt kde byl pouze trest za znásilnění chlapce.

Řecko naopak v tomto směru homosexualitu akceptovalo a znakem mužnosti bylo mít mladého chlapce a mnohdy byla homosexualita ještě státně podporována, jak tomu bylo například ve Spartě.

V Římě byla homosexualita také akceptována a sám císař Nero uzavřel partnerství s mužem, dále císař Hadrián byl proslulý ve starověkém Římě svojí láskou ke chlapci jménem Antinoos a jeho láska byla proměněna na tzv. státní kult. Ke změně postojů k homosexualitě došlo až s příchodem křesťanství, kdy homosexualita byla ze zákona zakázána.

V Číně byla homosexualita také tolerována až do pádu dynastie Chan, potom byla tolerována v rámci aristokracie anebo pouze mezi umělci.

V přírodních národech tak byla homosexualita a transsexualita některými kmeny respektována a naopak některými kmeny trestána. Indiáni nazývaly transsexualitu tzv. dvojím uchem a respektovali ji.

2.2 Středověk

V pozdním středověku byla homosexualita odsuzována a trestána, ale přesto docházelo k projevům homosexuality hlavně mezi aristokracií, kdy nejznámějším panovníkem byl král Eduard II., který svoji homosexualitu nikterak netajil. Homosexualita byla známa u některých velkých umělců, mezi které mohu uvést například Leonarda Da Vinciho, kdy sám byl prošetřován z důvodu vztahu s mladičkým Jacopo Saltarellim a byl tak po celý život sledován mravnostní policií, ale vliv na jeho kariéru to nemělo, dále zde mohu uvést Michelangela Buonarrotiho anebo papeže Juliuse III., který udržoval vztah se svým adoptivním synovcem, to ovšem bylo později využito protestanty útoky na církve a celé papežství.

2.3 Novověk

V novověku byla občasná obvinění vznesena proti řádu templářů, jinak k žádným velkým represím v tomto období nedocházelo.

2.4 Období 20. století

K zásadním událostem docházelo na konci 19. století a kolem 50. let 20. století kdy docházelo k obviňování homosexuálů a často i falešným a posílání homosexuálů do koncentračních táborů. Později s rozvojem sexuologie jako vědy docházelo k posilnění LGBT a začaly tak vznikat různé emancipační hnutí.

Homosexuální hnutí

- ❖ V roce 1791 Francie jako první země povolovala homosexuální styk.
- ❖ V roce 1897 došlo k založení první organizace bojující za práva homosexuálů, kterou založil Magnus Hirschfeld v Německu.
- ❖ V roce 1910 byla vyslovena podpora homosexuálů anarchistkou Emmou Goldman.
- ❖ V roce 1924 byla založena první organizace bojující za práva gayů a lesbiček.
- ❖ V roce 1932 došlo v Polsku k dekriminlizaci styku mezi osobami stejného pohlaví.

- ❖ V roce 1961 došlo v Československu k dekriminizaci pohlavního styku u homosexuálů.
- ❖ Rok 1969 je považován za vznik moderního homosexuálního hnutí, kdy probíhaly v USA Stonewallské nepokoje.
- ❖ V roce 1973 došlo k vyřazení homosexuality z diagnostického a statistického manuálu v Americe.
- ❖ V roce 1992 došlo k vyřazení klasifikace homosexuality jako nemoci MKN-10

2.5 Dějiny homosexuality na našem území

Na našem území v období Rakousko-Uherska bylo homosexuální chování považováno za trestné, tato problematika už tehdy byla zakotvena v trestním zákoně č. 117/1852. Trestem za homosexualitu byl tehdy trest těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let. V tomto zákoně se objevoval trest za smilstvo proti přírodě, resp. sexuálního vztahu se zvířaty téhož pohlaví. Zákon č. 117/1852 Sb. platil až do roku 1950.

V tomto období bylo trestné vše, co souviselo s homosexualitou, ke změně došlo až po vzniku Československa, kdy se začalo věnovat více problematice homosexuality jako takové a začínala být vnímána jak vrozená dispozice a ne ve smyslu duševní nemoci jedince.

Průkopníkem v tomto směru byl právník Heinrich Ulrichs, který tak bojoval za práva homosexuálů a prosazoval tak odstranění trestu za homosexualitu z právního řádu. Jeho snaha však neměla příliš velký úspěch a ke zrušení trestání nedošlo, ale toto hnutí bylo považováno za jedno z významných emancipačních hnutí z hlediska homosexuality u nás.

Jedním z významných zastánců práv homosexuality byl F. Čerovský, který se snažil založit první homosexuální organizaci na našem území ale i tento pokus přes všechnu snahu nebyl úspěšný. Kolem 30. let 20. století tak začaly vycházet různé časopisy, které se zabývaly problematikou sexuálních menšin. Nejznámějšími časopisy byl tehdy Hlas sexuálních menšin anebo časopis Kamarád, který se snažil dosáhnout zrušení trestu pro homosexuály.

Během období 2. světové války často končily homosexuálové v koncentračních táborech, protože Hitler usiloval o jejich odstranění ze společnosti, kdy homosexualita byla řešena v rámci morálních deliktů podle nacistických zákonů Německa.

Dalším zákonem byl zákon č. 140/1961, který trestal homosexualitu pouze u osob mladších 18. let anebo homosexualitu za úplatu.

Postupem času tak docházelo o snahu jak široké veřejnosti, tak z pohledu lékařů i sexuologů o zrušení trestnosti homosexuality pomocí různých hnutí a pochodů.

Po roce 1990 začal vznikat hnutí bojující za rovnoprávnost homosexuálních občanů, mezi které patřilo hnutí např. Gay Inicativita, které bojovalo za rovnocennost. K velkým změnám však došlo v období sametové revoluce, kdy homosexuálové byli vyzváni k tzv. coming outu což jde v tomto případě o určitý proces sebeuvědomění si generové příslušnosti a sexuální orientace a pro homosexuály to tak znamenalo zveřejnění své sexuální orientace a pro společnost tak schopnost pochopení a přijetí odlišného společenského života.

K prvnímu sdružení jako takovému došlo v rámci založení Sdružení organizací homosexuálních osob, které bylo založeno v roce 1991, které mělo chránit homosexuální jedince před diskriminací a změnit tak postoj veřejnosti a dosažení právního uznání homosexuálních vztahů.

Významným byl také pro homosexuály rok 1993, kdy došlo k vyškrtnutí homosexuality jako nemoci a také došlo k prvnímu návrhu na založení institutu registrovaného partnerství, kterým se budu nadále zabývat v další kapitole.

3 REGISTRované PARTNERSTVÍ

Problematika registrovaného partnerství je stanovena v českém právním řádu zákonem č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů. Jak tento zákon uvádí podle §1 „*Registrované partnerství je trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví vzniklé způsobem stanoveným tímto zákonem.*“ (zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů). Registrované partnerství tak umožňuje dvěma osobám, které spolu žijí jako pár, nechat svůj vztah formalizovat jinak než svatbou, a to nejen partnerství uzavřít, ale partnerům vznikají povinnosti a práva podobně jako v manželství.

Registrované partnerství někdy nazývané jako občanské a civilní partnerství umožňuje dvěma osobám, které spolu žijí jako pár, nechat svůj partnerský vztah zaregistrovat i příslušného matričního úřadu. Osoby, které vstupují do partnerství, tak musí učinit osobně a především svobodné prohlášení před matrikářem, kde potvrdí, že vstupují dobrovolně do partnerství. Registrace partnerství je vedena v knize registrovaného partnerství České republiky, kde se zapisují základní údaje osob vstupujících do partnerství, datum a místo kde bylo prováděno prohlášení, datum zápisu a podpis matrikáře. Co se týče zápisu příjmení u žen, které si přejí mít své příjmení v mužském tvaru, musí tak nahlásit do knihy registrovaného partnerství či na příslušném matričním úřadě. (zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů)

Seznam matričních úřadů, na kterých mohou osoby, které chtějí vstoupit do partnerství učinit své prohlášení:

1. Jihomoravský kraj – Úřad městské části Brno – střed
2. Moravskoslezský kraj – Úřad městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz
3. Zlínský kraj - Magistrát města Zlín
4. Olomoucký kraj - Magistrát města Olomouc
5. Vysočina - Magistrát města Jihlava
6. Královohradecký kraj - Magistrát města Hradec Králové
7. Ústecký kraj – Úřad městského obvodu Ústí nad Labem
8. Pardubický kraj - Magistrát města Pardubice
9. Plzeňský kraj – Úřad městské části obvodu Plzeň 3
10. Karlovarský kraj – Magistrát města Karlovy Vary
11. Liberecký kraj - Magistrát města Liberec

12. Jihočeský kraj – Magistrát města České Budějovice

13. Středočeský kraj – Magistrát města Kladno

14. Hlavní město Praha – Úřad městské části Praha 1

(<http://www.poradna-prava.cz/lgbt>)

Do partnerství tak může vstoupit:

- osoba starší 18 let
- má způsobilost k právním úkonům
- osoba, která nemá uzavřené partnerství anebo manželství

Partnerům vznikají posléze stejná práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona jako je právo na zastupování partnera v běžných záležitostech, na rozhodování o záležitostech partnerského soužití, dále vzniká jim vůči sobě vyživovací povinnost obdobně jak v manželství. V registrovaném partnerství však nevzniká partnerům, jak je to v rámci instituce manželství právo na společné jmění. Institut dědictví v rámci registrovaného partnerství zákon nestanovuje.

V případě zániku registrovaného partnerství zaniká na základě zrušení registrovaného partnerství soudem, smrtí jednoho z partnerů anebo prohlášením za mrtvého jako u instituce manželství. (Zákon č. 115/2006, Sb. o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů)

3.1 Registrované partnerství v Evropě

V některých evropských státech je registrované partnerství na úrovni manželského svazku, ale také naopak jsou státy, které v Evropě nestanovují možnost uzavřít registrované partnerství a například na Kypru je homosexualita dokonce trestná.

V zemích kde je povolováno registrované partnerství se zpravidla uznává partnerství homosexuálů, které bylo uzavřeno v zahraničí. V některých zemích kde není uznáváno registrované partnerství může být stanovena určitá forma registrovaného partnerství homosexuálů, které zaručují stejná práva a povinnosti jako kdybyste registrované partnerství uzavřeli.

V zemích kde je registrované partnerství na úrovni manželského svazku, do těchto zemí můžeme zařadit Švédsko, Norsko, Španělsko, Belgie a Nizozemí.

Do zemí kde je uznávána forma registrovaného partnerství patří Island, Finsko, Andora, Velká Británie, Francie, Švýcarsko, Lucembursko, Nizozemí, Maďarsko, Chorvatsko, Rakousko, Dánsko, Německo, Slovinsko a Česká republika.

Do zemí kde není v legislativě uzavření registrovaného partnerství, patří státy jako Itálie, Bulharsko, Polsko, Lotyšsko, Litva, Rumunsko a Slovensko. (<http://www.poradna-prava.cz/lgbt>)

3.2 Registrované partnerství vývoj

V 90. letech 20. století se již používal pojem registrované partnerství, homosexuální hnutí zdůrazňovalo význam uzavírání stejnopohlavního partnerství. V období od roku 1997 až do roku 2006 se poslanecká sněmovna zabírala vznikem zavedením instituce registrovaného partnerství do českého právního řádu.

Kolem roku 1997 se institucí registrovaného partnerství začali zabývat některé politické strany, které zaujímaly kladný postoj a na tuto problematiku, ve které hlavně zmiňovali a nabádali k toleranci společnosti. Některé politické strany však zaujímaly negativního postoje a poukazovali na instituci manželství a docházelo k obavám z jejich strany, že bude zákon zneužíván. Někteří zastánci registrovaného partnerství se tak opřeli i do práv na osvoje registrovanými partnery.

V roce 1999 došlo k předložení návrhu zákona na registrované partnerství, ale některé strany nesouhlasili s přijetím tohoto zákona z důvodu, že prý obsahoval moc práv pro instituci registrovaného partnerství.

Při průzkumu veřejného mínění v roce 1999 se souhlasilo celkem 55% občanů České republiky se zavedením tohoto zákona do českého právního řádu, ale 32 % obyvatel s přijetím zákona nesouhlasilo.

V roce 2001 při předložení dalšího návrhu zastánci registrovaného partnerství neměli opět příliš mnoho štěstí s přijetím tohoto zákona, protože zastánci instituce registrovaného partnerství byli odpůrci ve velké míře přehlasováni. O cca 3 roky později, byl hnutím Gay Iniciativa sestaven návrh na založení registrovaného partnerství a předložen parlamentu České republiky společně s peticí, kterou tehdy podepsalo asi kolem 480 významných osob.

K největšímu průlomům došlo v roce 2006, kdy poslanecká sněmovna tento zákon o registrovaném partnerství schválila i přes vetování tehdejšími prezidentem Václavem Klausem, který se k tomu vyjádřil, že zastává funkci tradičního manželství a rodiny.

Během 1. Měsíce po schválení zákona o registrovaném partnerství uzavřelo tento svazek 48 gay a lesbických párů a po zhruba půl roce bylo uzavřeno celkem 236 párů z toho 177 mužských a 59 ženských párů.

3.3 Registrované partnerství a další způsoby soužití

Základní a tradičním způsobem soužití je uzavření manželství a mezi alternativní metody soužití řadíme instituci registrovaného partnerství a nesezdaného soužití, které je v dnešní době velmi využíváno z důvodu odkládání manželství na později mladými páry, kteří v dnešní době vstupují do svazku manželského buď na základě počtí dítěte anebo z důvodu stávající rodiny.

Institut manželství

Podle Matouška je manželství náboženstvím legitimovaný vztah mezi mužem a ženou, za účelem založení rodiny a výchovy dětí a je významným pod systémem rodiny.

Je právní a společenská instituce, která tvoří základ rodiny. Do svazku zde vstupuje na základě sňatku muž a žena.

V České republice je manželství dobrovolné a jde tak o trvalé soužití dvou osob, za účelem založení rodiny a řádné výchovy dětí.

Například v USA, Jižní Americe, Austrálii a některých státech EU není sňatek charakterizován v legislativě, že jde o sňatek výhradně mezi mužem a ženou, proto mohou v těchto zemích uzavírat sňatek i osoby stejného pohlaví.

Tradice manželství se vlivem měnící se společnosti stále vyvíjí a některé tradiční aspekty se mění a hranice uzavírání manželství se tak stále zvyšuje. Manželství je instituce, která je nejvíce ovlivňována společností a jejími nároky.

Formy manželství

- Monogamické, kde jde o soužití dvou partnerů, většinou jde o muže a ženu.
- Polygamické, kde jde o soužití více partnerů.
- Polygynické jde o soužití muže s více ženami
- Polyandrické jde o soužití ženy s více muži.
- Stejnopohlavní manželství

Předpokladem k založení manželství je dovršením věku 18. let anebo v případě emancipace, kterou musí povolit soud, je možné uzavřít manželství od věku 16. let, dalším předpokladem pro uzavření manželství je mít právní subjektivitu a být svépravný.

Vznik manželství

Manželství lze uzavírat podle platné právní legislativy buď:

- Občanským sňatkem, který je prohlášením státu o uzavření manželství. Manželství se uzavírá na základě slibu mezi snoubenci na příslušném matričním úřadě. Uzavření manželství na jakémkoliv vybraném místě snoubenci musí schválit matriční úřad.
- Církevním sňatkem jde o prohlášení manželství před příslušnou církví či náboženskou společností, ke sňatku dochází tak na místě určeném předpisy dané církve a manželé obdrží po třech dnech od uzavření manželství protokol o složení manželského slibu před příslušnou církví a uzavření tak manželství.

Práva a povinnosti manželů

Mezi základní práva a povinnosti manželů patří právo na společnou výchovu dětí, právo na sexuální chování, právo vlastnit majetek v tomto případě jde o společné jmění manželů v případě nabytí hmotného a nehmotného majetku, který nebyl nabyt v dědění anebo darem spadá do společného jmění manželů, další právem je právo na pozůstalost a k navazování příbuzenských vazeb. Do povinností manželů můžeme v tomto případě uvést věrnost, která jsem také patří.

Zánik manželství

Manželství podle platné legislativy může zaniknout hned v několika případech:

- manželství může zaniknout v případě úmrtí jednoho z manželů.
- manželství zaniká v případech kdy je manžel nebo manželka nezvěstný nebo nezvěstná a na základě soudního rozhodnutí, tak je posléze moci prohlásit manžela za mrtvého.
- v případě kdy jeden z manželů se rozhodne podstoupit změnu pohlaví, dojde zániku manželství.
- rozvodem, který může být sporný anebo nesporný.

Nesezdané soužití

Nesezdané soužití bývá velmi často označováno pojmem kohabitace nebo také konkubinát.

Nesezdané soužití je rozhodnutí dvou lidí spolu trvale žít bez uzavření manželství u heterosexuálních párů aneb uzavření registrované partnerství u homosexuálních párů. Pro nesezdané partnery je používáno označení druh a družka, jde o soužití založeném na citovém a intimním vztahu dvou osob.

V dnešní době žije v nesezdaném soužití mnoho lidí, protože někteří jedinci nemohu uzavřít manželství z důvodu náboženství nebo z důvodu právních, nebo může jít o lidi, kteří si chtějí prvně vyzkoušet v nesezdaném soužití jak by vztah fungoval a po té se rozhodnou pro manželství. Nesezdané soužití je typické pro mladé lidi, kteří spolu bydlí než založí rodinu a nebo pro rozvedené, kteří se nechtějí vrhnout do dalšího manželství a tato alternativa jim postačuje.

4 RODINA A RODIČOVSTVÍ

Rodinu chápeme jako skupinu osob, která je spjata manželstvím, příbuzenskými vztahy anebo adopcí. Základní jádrovou rodinu tvoří manželství, jde o společensky sankciovaný svazek mezi mužem a ženou, dále jejich děti. Z hlediska sociologické analýzy společnosti je důležitým faktem, že kromě příbuzenských vazeb než je jen sňatek nebo pokrevní příbuzenství je množství příbuzenských vazeb. Mezi alternativní modely partnerského chování patří jak nesezdané soužití, registrované partnerství, běžně existuje i adopce.

Podle A. Giddense rodina „Představuje skupinu osob přímo spjatých příbuzenskými vztahy, jejíž dospělí členové jsou odpovědní za výchovu dítěte.

Funkcí rodiny je tak uspokojit požadavky a potřeby každého jejího člena, které jsou na ni jím a společností kladeny a aby docházelo k uspokojování těchto potřeb, tak rodina musí plnit alespoň základní funkce, které zabezpečují život člověka ve společnosti.

Mezi základní funkce rodiny je funkce:

- Biologicko-reprodukční, která má význam jak pro společnost jako celku, tak zde hraje významnou úlohu pro jedince, kteří tvoří rodinu. Hlavní úlohou této funkce je plození potomků a uspokojování sexuálních potřeb.
- Sociálně-ekonomická funkce je zde tvořena společným hospodařením domácnosti. Rodina je chápána jako významný prvek v ekonomickém systému společnosti a její členové se tak zapojují v rámci svého povolání do výrobní či nevýrobní sféry.
- Ochranná funkce zajišťuje pocit bezpečí a jistoty svým členům.
- Sociálizačně- výchovná funkce je významná při zařazování dětí do společnosti.
- Rekreačně- relaxační zajišťuje pocit pohody v rámci rodiny.
- Emocionální funkce pro své členy zajišťuje tak citové zázemí uvnitř rodiny.

Vlivem vzniku registrovaného partnerství se snaží různé organizace prosadit instituci rodiny i do partnerského života homosexuálních jedinců. V české legislativě se však mnoho let vedou spory o tom, zda schválit anebo neschválit různé alternativy, které by stejně jako v rámci manželství plnily význam rodiny.

4.1 Právní rámec pro umělé oplodnění v ČR

Umělé oplodnění v České republice zákon nezakazuje přímo lesbickým párům, aby měli společně dítě a podílely se na jeho výchově. Zákonem to sice není přímo zakázáno, ale oficiálně dáno také ne. Lesbické páry však chtějí a touží po dětech a tak často hledají různé cesty jak si je pořídit. Děje se to a bude vždy dítě, ať to bude formou legální či ne. Vždycky je tu riziko hlavně pro samotné děti. Jelikož stát nedovoluje si pořídit dítě oficiálně hrozí tu hrozba, že lesbický pár se dohodne s gay párem, za účelem splození dítěte. Nejen, že je tu hrozba přenosu pohlavních chorob, ale také riziko, že v budoucnu mohou být spory o dítě, a jelikož otec bude s největší pravděpodobností známý, dojde tak nejspíše ke sporu, který bude muset řešit soud a hrozí tak tahanice o svěření dítěte do péče, které se na dítěti pak nenávratně podepíše.

Pokud by se tak lesbický pár domluvil s nějakým heterosexuálním mužem a slíbí mu, že jako otec dítěte nebude uveden, může tak nastat situace kdy budou ženy v lesbickém vztahu nutit tak muže k nahlášení a přiznání k otcovství a opět mohou vzniknout tahanice o dítě.

Umělé oplodnění je povoleno pouze v těchto zemích: Finsko, Island, Španělsko, Belgie, Rumunsko, Norsko, Velká Británie, Švédsko, Dánsko a Nizozemí.

Umělé oplodnění je ideální možností pro lesbické páry i jednotlivkyně. Hlavní výhodou je ochrana také před nakažením pohlavní chorobou. Umělé oplodnění z mého hlediska je pro ženy v lesbickém svazku ta nejpřirozenější a nevhodnější metoda a navíc je zde velká pravděpodobnost na vybudování hlubokého vztahu mezi matkou a dítětem.

Myslím si, že jako alternativa jak vychovávat děti v lesbickém partnerství by mohla být tato varianta v českém právní řádu uzákoněna.

5 NÁHRADNÍ RODINNÁ PÉČE

Náhradní rodinná péče je poskytována dětem, které nemohou vyrůstat z jakýchkoliv důvodů ve své vlastní rodině, anebo je poskytována dětem bez rodiny. Pro děti je tato forma péče z hlediska vývoje jak po stránce psychické, tak i po stránce psychomotorické daleko příznivější než je ústavní péče. Význam rodinné péče je, že děti mohou vyrůstat co neblíže podobnému prostředí, které vytváří jeho biologická rodina. Náhradní péče se uskutečňuje ve třech právních formách náhradní péče v České republice.

A to ve formě:

- pěstounské péče
- poručenstvím
- adopcí

5.1 Pěstounská péče a registrované partnerství

Pěstounská péče je forma náhradní péče, kdy na základě rozhodnutí soudu dojde ke svěřeni dítěte do náhradní péče a to z důvodu, že jeho biologický rodič o něj nemůže z nějakého důvodu osobně pečovat a řádně se tak podílet na výchově dítěte anebo ani jeden z rodičů nejeví o dítě zájem a dítěti nebyl dosud stanoven opatrovník nebo poručník, který by o dítě pečoval. Pěstounem může být fyzická osoba, která se zaručí, že bude vykonávat osobní péči o dítě. Dítě pro pěstouny nemá práva biologického potomka a jejich právo pěstounské péče, tak zaniká zletilostí dítěte. V pěstounské péči však biologickým rodičům nezaniká jejich rodičovské povinnosti a v případě zlepšení situace může soud dítě vrátit zpět do biologické rodiny. Myslím si, že tato forma náhradní péče je z hlediska výchovy pro dítě v

Pěstounskou péči rozlišujeme podle doby, na kterou byla soudem stanovena.

- Dlouhodobá pěstounská péče je z hlediska výchovy a v rámci psychického vývoje, kdy pěstouni se starají o dítě jako o své vlastní a často u nich zůstává do dovršení zletilosti anebo než dítě dostuduje a najde si práci a bude se tak moci osamostatnit. Jde tak o stabilní a dlouhodobé opatření v rámci péče o dítě.
- Pěstounská péče na přechodnou dobu bývá často označován jako profesionální pěstounská péče. V tomto případě jde o státem podporovanou formu péče, která je dí-

těti poskytovaná na nezbytně nutnou dobu a to v zařízeních pro pěstounskou péči anebo přímo v domácnosti pěstounů. Jde o péči, která může být stanovena na dobu maximálně jednoho roku u kterých je velká pravděpodobnost na vyřešení situace během krátké doby.

Co se týká práv sexuálních menšin na pěstounskou péči, nebrání tak registrované partnerství žádosti svěřeni dítěte do pěstounské péče, ovšem existuje zde podmínka, že o svěřeni dítěte do péče může požádat pouze jeden z partnerů. Do společné péče je svěřováno dítě pouze manželům.

5.2 Osvojení v rámci registrovaného partnerství

Osvojení dítěte v rámci registrovaného partnerství je zakázáno zákonem č. 115/2006, o registrovaném partnerství ačkoliv lidé jsou nakloněni k uzavírání registrovaného partnerství, tak naproti tomu většina nesouhlasí, aby homosexuální páry uzavřením registrovaného partnerství měli právo na osvojení dítěte.

Odpůrci adopce tak vychází z předsudků, že tradiční rodinu má zastávat muž a žena, která tak zastávají tradiční funkci rodiny. Důvodů je hned několik a to, že homosexuální páry nedokážou nahradit tak význam plnohodnotné rodiny spočívající ve výchově dítěte, která může mít tak negativní vliv na psychický vývoj dítěte a dalším důvodem je častá promiskuita homosexuálních párů a často tyto vztahy nebývají trvalé. Naší povinností není tedy utvářet jiné alternativy pro děti například z dětských domovů, ale poskytnutí jim tak co nejvhodnějších podmínek, což adopce homosexuálními páry nesplňuje.

Dalším atributem proč není vhodné povolovat adopci je důvod sexuálních deviací resp. pedofilie. Obava z pedofilie zde hraje velkou roli. Názorně uvedu případ, který se stal v Americe v roce 2011 v Los Angeles, kde dva homosexuálové s pedofilními znaky si přisvojili chlapce a sexuálně jej zneužívali a nejen to, ještě s ním cestovali, aby chlapce mohli nabízet za účelem sexuálního zneužívání v různých zemích jako např. Francie, Německo, Austrálie a USA. Následně byly odsouzeni za sexuální zneužívání a dostali tak vyjimečného trestu odnětí svobody na délku 30. let Peter Truong a Newton v délce 20 let. (www.petice –adopce.cz)

Z mého pohledu je adopce homosexuálními partnery z tohoto hlediska nepřijatelná ačkoliv nejsem odpůrcem registrovaného partnerství, ale dva homosexuálové gayové nikdy nemohou nahradit dítěti matku a otce jak z hlediska výchovy a po morální stránce, tak také protože muži bývají často vychováni, aby neoplývali příliš něžnostmi a neprojevovali tak city jako projevují ženy, kterým je dáno v době mateřství a z genetické dispozice.

Druhy osvojování:

- Ke společnému osvojování dochází, kde mezi partnerkami či partnery je uzavřeno registrované partnerství a náleží jim právo k osvojení dítěte a oba partneři se tak stávají rodiči dítěte. V našem právním řádu je adopce zakázána homosexuálními partnery.

Mezi státy kde je společná adopce partnerů povolena patří Island, Švédsko, Nizozemí, Velká Británie, Belgie, Španělsko, Dánsko, Andora.

- K osvojení dítěte partnerky či partnera, kteří uzavřeli registrované partnerství v České republice je ze zákona netolerance těchto práv, ale některé země v rámci EU tuto možnost v rámci legislativy mají.

Do zemí kde existuje adopce dítěte partnerky anebo partnera můžeme zařadit Dánsko, Německo, Nizozemí, Belgie, Švédsko, Norsko, Velká Británie, Andora, Španělsko, Finsko a Island.

- K individuálnímu osvojení dochází, pokud si rodič osvojí dítě a není tak v registrovaném partnerství s partnerem anebo partnerkou. Úřady nemohu jeho žádost na osvojení dítěte zamítnout z důvodu sexuální orientace. Situace se mění v případě uzavření registrovaného partnerství, platí stejná pravidla jako u společného osvojování partnery.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 VÝZKUM

Cílem výzkumu je shromažďování empirických dat resp. poznatků a postojů k dané problematice, které tak přispívají objasňování a identifikaci zkoumaného problému. Výzkum je tak základní zdrojem pro získávání

6.1 Cíl výzkumu

Cílem mého výzkumu je zjistit kvantitativní metodou jak je vnímána problematika LGBT společností a jak společnost vnímá náhradní péči u lidí s menšinovou sexuální orientací LGBT. Šetření bude zaměřeno na studenty vysokých škol a to konkrétně Institutu mezioborových studií, studentů VŠ Newton College a studentů Masarykovy univerzity oboru pedagogika.

6.2 Kvantitativní výzkum

Kvantitativní výzkum vychází z pozitivismu a je založen na deduktivní strategii, což znamená, že postupujeme od obecného tvrzení ke konkrétnějším tvrzením, na základě stanovené hypotézy, jejichž platnost buď potvrdíme anebo vyvrátíme na základě respondentů. Výhodou kvantitativního výzkumu bývá, že za velmi krátkou dobu zjistíme odpovědi na otázky které jsme kladly v dotazníkovém šetření. Tento výzkum je tedy přímočarý a rychlý ke sběru dat, a je objektivnější pro větší skupinu respondentů. Mezi nevýhody kvantitativního výzkumu patří, že je schopen nám pouze potvrdit anebo vyvrátit zavedné teorie, ale už není schopen nových poznatků.

Mezi metody kvantitativního výzkumu řadíme:

- Korelační metoda
- Experimentální metoda
- Specializovaná metoda
- Analýzu shluku
- tzv. Škálování či přisuzování
- operační výzkum
- Q metodologii
- Longitudinální studii

- Normativní šetření

6.2.1 Dotazník

Jde o strukturovaný soubor otázek, které můžeme pokládat větší skupině respondentů, otázky pro všechny respondenty jsou stejné a výhodou dotazníku je, že v krátkém čase nám umožňuje podchytit velký počet případů a statisticky zpracovat výsledky, další výhodou dotazníku je, že od respondenta můžeme zjistit celou řadu odpovědí na řadu otázek. Nevýhodou dotazníku bývá, že otázky nemohou jít příliš do hloubky. Problémem zde bývá věrohodnost, protože často neexistuje přímý kontakt s respondenty. Většina respondentů oceňuje anonymitu, kterou dotazník poskytuje.

Dotazník patří k nejčastěji používaným metodám vedle rozhovoru a je nejjednodušším způsobem jak získat názory společnosti na danou problematiku s co nejmenší námahou vzhledem k ostatním metodám, mezi které můžeme dále uvést například individuální, skupinový či telefonický rozhovor, který bývá z hlediska náročnosti mnohem náročnější a nenabízí nám získat tolik poznatků od tolika respondentů.

Etapy výzkumu dotazníkového šetření

Proces mého výzkumu probíhal ve třech etapách.

V první etapě došlo ke zpracování otázek pro dotazníkové šetření, které jsem si zvolila. Otázky byly zvoleny tak, aby co nejvíce mapovaly problematiku sexuálních menšin, včetně registrovaného partnerství, rodičovství a adopce. Pro dotazníkové šetření jsem vybrala jako vzorek mého výzkumu studenty vysokých škol (Institut mezioborových studií Brno, VŠ Newton College, Masarykova Univerzita obor pedagogika).

Ve druhé etapě byly otázky rozdány studentům, které obsahovaly 1 otázek, které byly pro všechny respondenty stejné. Dotazník je složen jak pomocí otevřených otázek, kde je ponechala respondentům možnost se vyjádřit k dané problematice, tak pomocí polootevřených otázek ve kterých jsem uvedla odpověď typem výběru možností a), b), c) aj., kdy při výběru odpovědí měli respondenti nejvhodněji zvolenou odpověď zakroužkovat.

Ve třetí etapě docházelo ke sběru dat a vyhodnocování poznatků od 150 respondentů, dále došlo k shromažďování dat a jejich měření v rámci statistiky a vkládání do grafů. Nej-

více odpovědí tvořily otázky s uzavřenými a polootevřenými odpovědi. Na otázku s otevřenými odpovědi odpovídala pouze určitá část respondentů.

Po celou dobu výzkumu docházelo k prostudování odborné literatury, která se tak stala základem pro zpracování mé teoretické části.

Dotazníkové šetření bylo prováděno na základě těchto otázek:

1. Vadí Vám společnost lidí s menšinovou sexuální orientací LGBT?
 - a) ano
 - b) ne
2. Znáte někoho z Vašeho okolí anebo jste měli možnost se setkat s osobou s odlišnou sexuální orientací?
3. Jak jste reagovali, když jste se dozvěděli, že tato osoba má jinou sexuální orientaci?
 - a) vadilo mi to
 - b) bylo mi to zpočátku nepříjemné, ale žádný negativní postoj se k dotyčnému neměl/a
 - c) překvapilo mě to, protože jsem s touto osobou v častém kontaktu, ale nezaujímám k tomu žádný negativní postoj
 - d) mám k tomu neutrální postoj
4. Souhlasíte s registrovaným partnerstvím v České republice?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) je mi to jedno
5. Mělo by mít registrované partnerství stejné práva a povinnosti jak manželství?
 - a) ano
 - b) absolutně ne
 - c) ano v rámci majetkové úpravy, ale ne po stránce z hlediska rodičovství a práva na adopci
 - d) myslím, že práva a povinnosti, které jsou stanoveny ze zákona, jsou z mého pohledu pro registrované partnerství v ČR dostačující

6. Jaký máte postoj k výchově dětí u homosexuálních párů?
- Vadí mi to, a nedokážu si představit, že někomu takovému svěřím dítě do péče
 - Nikomu s touto orientací bych dítě nesvěřila
 - Neměl/a bych s tím problém svěřit někomu do péče svoje dítě pokud bych toho člověka znal/a a věděl/a, že není pedofil
7. Jaký máte postoj k adopci u homosexuálních párů, které uzavřeli registrované partnerství v ČR, schvalovali byste ji?
- adopce v žádném případě nenahradí „normální“ rodinu
 - nemůžeme rozhodovat za děti, kterých se to zejména týká
 - pokud by to neohrožovalo výchovu a naopak pomohlo dětem, které by místo dětských domovů mohly vyrůstat v rodině, kde by byly rodiči dvě ženy v registrovaném partnerství
 - homosexuální páry nejsou vhodné pro výchovu už morálního hlediska
8. Jaký zaujímáte postoj na výchovu dětí, které jsou biologickými dětmi lidí s menšinovou sexuální orientací?
- Dítě nemůže za to, že jeho otec nebo matka je homosexuální orientace a pořád je rodič a má právo na výchovu svého dítěte
 - Lidé s menšinovou sexuální orientací by si neměli vůbec pořizovat dítě
 - Spousta homosexuálů, kteří byli dříve v manželství má děti, tak proč by je nemohli vychovávat, přece jenom jsou to jejich biologičtí rodiče.
 - Je to jejich věc ale pokud by jim bylo dítě svěřeno do péče měli by se o něj umět postarat, tak aby nedošlo k ohrožení mravní výchovy dítěte a psychologickým následkům
 - Je mi to jedno a je to jejich věc
9. Myslíte si, že by v České republice mělo být povoleno umělé oplodnění u lesbiček?
- ano
 - ne

10. Jaké alternativy náhradní péče jsou z Vašeho pohledu nejvhodnější pro dítě pro lidi se sexuální orientací LGBT?

- a) Pěstounská péče
- b) Adopce
- c) Pro lesby umělé oplodnění

11. Myslíte si, že lidé s menšinovou sexuální orientací jsou v ČR diskriminováni?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Mají omezená práva

12. V čem spočívá podle Vás diskriminace osob LGBT?

6.3 Vyhodnocení a výsledky výzkumu

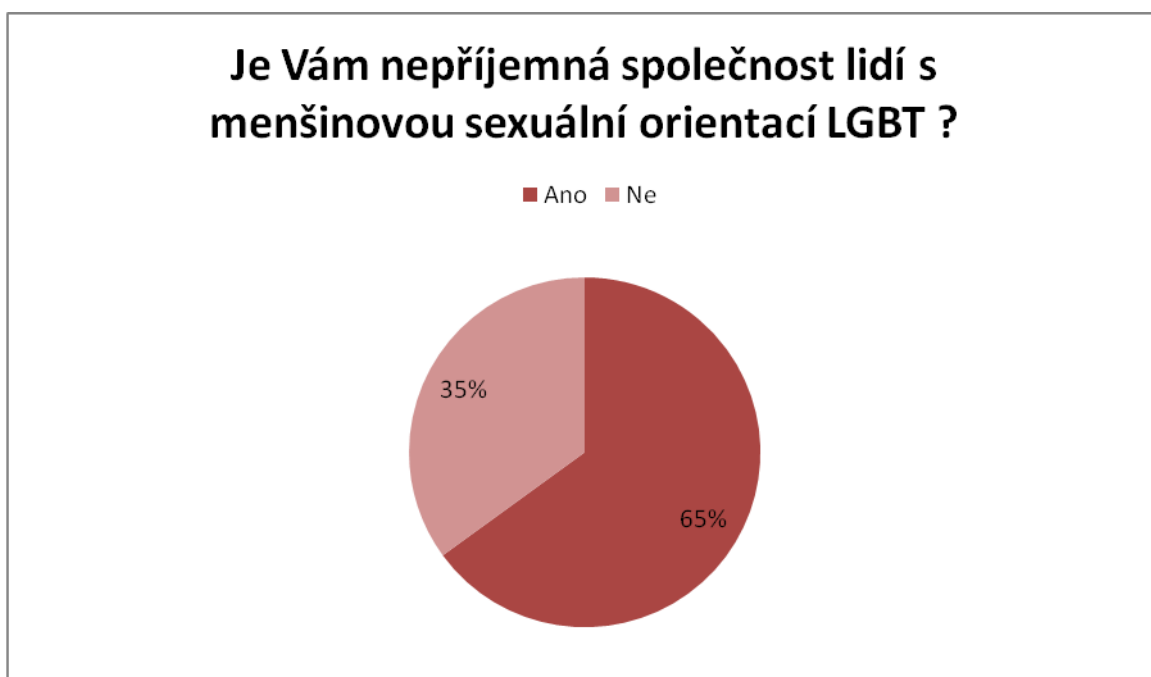
Výzkumným vzorkem, jak již bylo zmíněno, byly studenti vysokých škol – studenti z Institutu mezioborových studií Brno, studenti VŠ NEWTON COLLEGE, studenti z Masarykovy univerzity oboru pedagogiky, kde byl prováděn výzkum metodou dotazníkového šetření. Na dotazník, který byl rozeslán na uvedené vysoké školy, odpovědělo celkem 155 respondentů.

Otázka č. 1: Vadí Vám společnost lidí menšinovou sexuální orientací LGBT?

Hypotéza č. 1: Z mého pohledu je dnešní společnost více tolerantní vůči skupině LGBT a bude vnímat osoby LGBT s neutrálním postojem a to ve více než 60%. Na tuto odpověď mohly respondenti odpovídat ve formě uzavřené otázky a měly možnost za a) ANO a za b) NE.

Na otázku č. 1 odpovědělo všech **150 respondentů** a odpovědi byly z mého hlediska překvapivé, protože na otázku bylo celkem 98 odpovědí ano a 52 odpovědí ne, což pro ANO bylo celkově **65% respondentů** a pro odpověď NE bylo **35% respondentů**.

Hypotéza č. 1: Z hlediska uvedených zjištění lze tak výrok hypotézy č. 1 považovat za nepotvrzený.

Otázka č. 2 Znáte někoho z Vašeho okolí anebo jste měli možnost se setkat s osobou s odlišnou sexuální orientací?

Hypotéza č. 2 Domnívám se, že většina z nás přišla do přímého styku s osobou z LGBT, domnívám se, že nejvíce respondentů, kteří přišli do styku s osobou LGBT tvoří gayové a to v 70%, lesby ve 25% a transvestité budou zde zastoupeni minimálně.

Na otázku č. 2 odpovědělo celkem 132 respondentů, otázka byla formou otevřené otázky a přesto všichni respondenti, kteří odpověděly na tuto otázku, uvedly konkrétně s jakou sexuální orientací se již setkali. Celkem ze 132 respondentů odpovědělo 97 respondentů, že měli možnost přímého kontaktu s osobou LGBT ať už šlo o lesby, gaye anebo transvestity. Většina dotazovaných respondentů uvedla, že přišla do styku právě s homosexuály a ve větší míře zde byli zastoupeni homosexuálové muži, které tvoří **83%** a **14%** uvedlo, že přišlo do přímého kontaktu s lesbou a pouhé 3% uvedla, že přišli do kontaktu s transsexuály.

Hypotéza č. 2 na základě uvedených zjištění lze výrok hypotézy č. 2 považovat za potvrzený.

Otázka č. 3 Jak jste reagovali, když jste se dozvěděli, že tato osoba má jinou sexuální orientaci?

Hypotéza č. 3 Domnívám se, že většina lidí když se dozví, že je jde o osobu s menšinovou sexuální orientací LGBT, má z těchto osob obavu.

Na otázku č. 3 odpovědělo celkem **150 respondentů, tedy 100% dotázaných**. Otázka byla formou polootevřené otázky. Odpověď za a) vadilo mi to, zvolilo celkem **17%** všech dotazovaných **respondentů**. Odpověď b) bylo mi to zpočátku nepříjemné, ale žádný negativní postoj se k dotyčnému neměl/a uvedlo 59% respondentů. Odpověď za c) překvapilo mě to, protože jsem s touto osobou v častém kontaktu, ale nezaujímám k tomu žádný negativní postoj, uvedlo pouhých **6 % respondentů**. A poslední variantu odpovědi za d) mám k tomu neutrální postoj, zvolilo také celkem 17% respondentů jak v první otázce.

Hypotéza č.3 výrok hypotézy na základě provedeného šetření byl nebylo zcela potvrzeno, protože 59% respondentů uvedlo že ačkoli jim to bylo z počátku nepříjemné a byly překvapeni sexuální orientací, tak přesto nezaujaly k této osobě žádný negativní postoj.

Otázka č. 4 Souhlasíte s registrovaným partnerstvím v České republice?

Hypotéza č. 4 Z mého pohledu si myslím, že většina lidí v ČR zaujímá k tomu problému neutrální postoj anebo ji takhle problematika příliš nezajímá.

Otázka č. 4 Na otázku, která byla formou uzavřené otázky odpovědělo celkem **150 respondentů**. Otázka byla zaměřena na instituci registrovaného partnerství v rámci České republiky. Respondenti měli na výběr z polootevřených odpovědí. Odpověď ANO si zvolilo celkem **93% respondentů** a odpověď NE si vybralo celkem **2% respondentů** a poslední možnost, která spočívala v nezájmu respondentů s danou problematikou si vybralo celkem **5% respondentů**.

Hypotéza č.4 Výrok hypotézy č.4 bylo zcela vyvráceno na základě zjištění.

Otázka č. 5 Mělo by mít registrované partnerství stejné práva a povinnosti jak manželství?

Hypotéza č.5 Domnívám se, že na tuto otázku bude zaujat spíše negativní postoj k dané problematice a většina respondentů, tak bude považovat za dostačující možnost uzavření registrovaného partnerství a zvolí odpověď za b) a to z 65%.

Otázka č. 5 Spočívala ke zjištění postojů společnosti resp. studentů k registrovanému partnerství a s tím související platné legislativy. V otázce byla zahrnuta jak možnost rodičovství, tak možnost rozšíření majetkové úpravy v rámci institutu registrovaného partnerství. Otázka byla formou polootevřené otázky a tak zde měly respondenti na výběr z několikátí možností od a) až po d). Na tuto otázku odpovědělo celkem **150 respondentů**. Odpověď a) ano si zvolilo celkem **2% respondentů**. Odpověď b) ne bylo zvoleno celkem **70% respondentů**, odpověď c) ano v rámci majetkové úpravy, ale ne po stránce z hlediska rodičovství a práva na adopci zvolilo celkem **16%** a na poslední možnost odpovědi za d) myslím, že práva a povinnosti, které jsou stanoveny ze zákona, jsou z mého pohledu pro registrované partnerství v ČR dostačující zvolilo celkem **12% respondentů**.

Hypotéza č.5 Výrok hypotézy č. 5 byl v této otázce zcela potvrzen a odpověď absolutně ne zvolilo 70% všech dotázaných.

Otázka č. 6 Jaký máte postoj k výchově dětí u homosexuálních párů?

Hypotéza č.6 Myslím si, že danou problematiku ohledně výchovy dětí vnímá především většina budoucích rodičů jako nemravní.

Otázka zaměřená na problematiku výchovy u homosexuálních párů bývá velmi často řešena společností a proto jsem ji také zvolila do svého výzkumu. Na tuto otázku odpovědělo celkem **150 respondentů**. Odpověď za a) Vadí mi to, a nedokážu si představit, že někomu takovému svěřím dítě do péče, zvolilo celkem **19% respondentů**. Odpověď b) Nikomu s touto orientací bych dítě nesvěřila a to za žádných okolností, zvolila celkem **38% respondentů**. A odpověď za c) neměl/a bych s tím problémem svěřit někomu do péče svoje dítě pokud bych toho člověka znal/a a věděl/a, že není pedofil, zvolilo celkem **47% respondentů**

Hypotéza č. 6 Na základě stanovených zjištění se mi výrok hypotézy nepotvrdil a jsem překvapena, že skoro polovina respondentů by svěřila dítě do péče homosexuálním partnerům.

Otázka č. 7 Jaký máte postoj k adopci u homosexuálních párů, které uzavřeli registrované partnerství v ČR, schvalovali byste ji?

Hypotéza č.7 Myslím si, že problematika adopce nenahrazuje tradiční pojetí rodiny v rámci tradic a zvyklostí společnosti a tuto odpověď bude volena naprostou většinou respondentů.

Na otázku č. 7 odpovědělo celkem **150 respondentů**. Otázka byla zaměřena na problematiku adopce, kde na odpověď za:

- a) adopce v žádném případě nenahradí „normální“ rodinu, zvolilo odpověď **70% respondentů**.
- b) nemůžeme rozhodovat za děti, kterých se to zejména týká, adopce v žádném případě nenahradí „normální“ rodinu nemůžeme rozhodovat za děti, kterých se to zejména týká, zvolilo odpověď **7% respondentů**.
- c) pokud by to neohrožovalo výchovu a naopak pomohlo dětem, které by místo dětských domovů mohly vyrůstat v rodině, kde by byly rodiči dvě ženy v registrovaném partnerství tuto odpověď zvolilo **18% respondentů**.
- d) homosexuální páry nejsou vhodné pro výchovu už morálního hlediska tuto odpověď si vybralo **5% respondentů**.

Hypotéza č. 7 Výrok na tuto hypotézu, že společnost vnímá instituci rodiny pouze mezi mužem a ženou a náhradní péče resp. adopci by tento problém zcela nevyřešilo byla zjištění tohoto tvrzení potvrzena.

Otázka č. 8 Jaký zaujímáte postoj na výchovu dětí, které jsou biologickými dětmi lidí s menšinovou sexuální orientací?

Hypotéza č.8 Pokud se jedná o výchovu biologických dětí nemohou být upírána práva homosexuálním rodičům, pokud ovšem nedochází k psychickému problému u dítěte. Myslím si, že na tuto otázku odpoví většina respondentů

Na otázku č. 8 odpovědělo celkem **150 respondentů** a uvedlo tyto odpovědi:

- a) Dítě nemůže za to, že jeho otec nebo matka je homosexuální orientace a pořád to je rodič a má právo na výchovu svého dítěte, tuto odpověď zvolilo celkem **27% respondentů**.
- b) Lidé s menšinovou sexuální orientací by si neměli vůbec pořizovat dítě. Tuto odpověď si vybralo pouze **6% respondentů**.
- c) Spousta homosexuálů, kteří byli dříve v manželství má děti, tak proč by je nemohli vychovávat teď když žijí s osobou stejného pohlaví, přece jenom jsou to jejich biologičtí rodiče. – Tuto odpověď zvolilo celkem **35% respondentů**.
- d) Je to jejich věc ale pokud by jim bylo dítě svěřeno do péče měli by se o něj umět postarat, tak aby nedošlo k ohrožení mravní výchovy dítěte a psychickým následkům – Tuto odpověď zvolilo celkem **7% respondentů**.
- e) Je mi to jedno a je to jejich věc odpovědělo respondentů **25% respondentů**

Hypotéza č.8 Na základě stanovených zjištění se mi výrok hypotézy byl potvrzen.

Otázka č. 9 Myslíte si, že by v České republice mělo být povoleno umělé oplodnění u lesbiček?

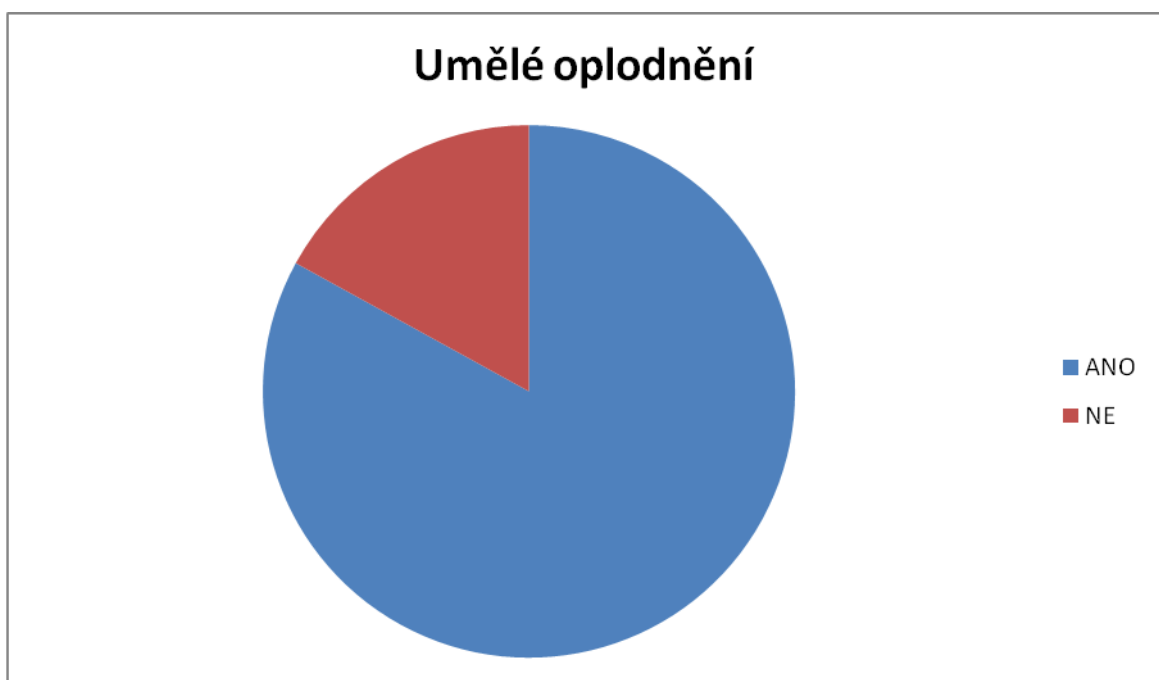
Hypotéza č.9 z důvodu této problematiky si myslí, že většina lidí bude mít na tuto otázku kladný postoj a z důvodu, že i ženám s menšinovou sexuální orientací tzv. „tikají hodiny“ by měly mít tu možnost vychovávat dítě . Na tuto otázku si myslím že většina respondentů bude mít podobné vnímání hlavně ženy.

Na otázku č. 9 odpovědělo celkem **150 respondentů** což je 100% respondentů

a) ano - tuto odpověď zvolilo celkem **83% dotázaných respondentů**

b) ne – odpověď ne si zvolilo celkem **17% dotázaných respondentů**

Hypotéza č.9 Na základě stanovených zjištění se mi výrok hypotézy potvrdil a domnívám, se že by to mohlo znamenat posun jednou v oblasti rodičovství u sexuální menšiny konkrétně u lesbiček.

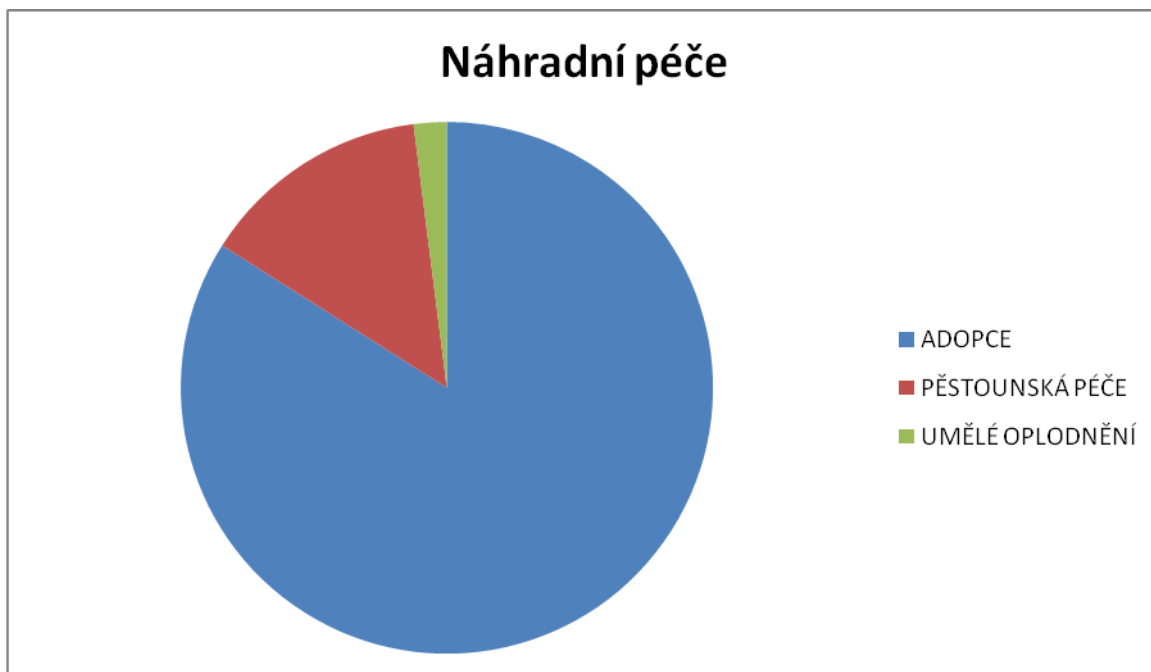

Otázka č. 10 Jaké alternativy náhradní péče jsou z Vašeho pohledu nejvhodnější pro dítě pro lidi se sexuální orientací LGBT?

Hypotéza č.10 Nevhodnější náhradní alternativou se nabízí pěstounská péče, která bude zvolena i z pohledu respondentů a možná za ní bude hned odpověď umělé oplodnění když to nejde přímo o náhradní péči.

- a) Pěstounská péče – Zvolilo celkem **84% respondentů**.
- b) Adopce – tuto odpověď zvolila pouhá **2% dotazovaných respondentů**
- c) Pro lesby umělé oplodnění - Zvolilo celkem **14% respondentů**

Hypotéza č.10 Na základě stanovených zjištění se mi výrok hypotézy bylo potvrzeno.

Otázka č. 11 Myslíte si, že lidé s menšinovou sexuální orientací jsou v ČR diskriminováni?

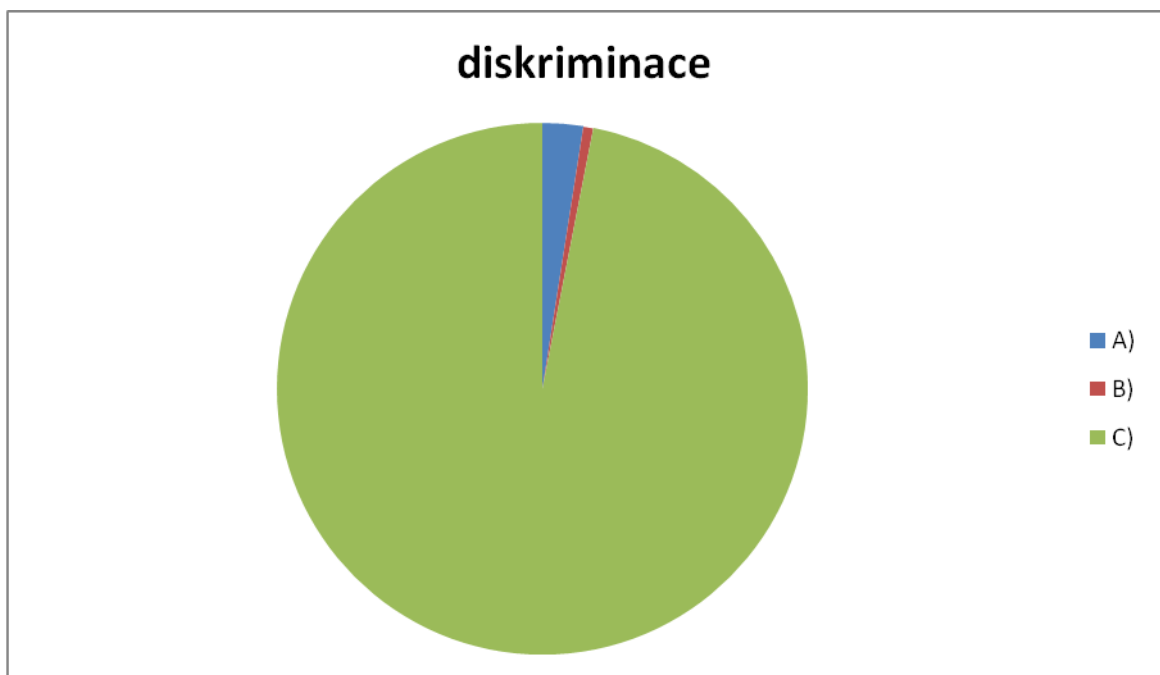
Hypotéza č.11 Myslím si, že o určitou diskriminaci máme, v české systému zvláště v o oblasti pracovně právních vztahů

a)Ano - tuto odpověď zvolilo celkem **61% dotazovaných respondentů**

b)Ne zvolilo celkem **15% respondentů**

c)Diskriminace probíhá jak na školách, tak často v zaměstnání – tuto odpověď zvolilo **24% respondentů**

Hypotéza č.11 Na základě stanovených zjištění se mi výrok hypotézy potvrdil.

Otázka č. 12 V čem spočívá podle Vás diskriminace osob LGBT?

Hypotéza č.12 myslím si že na tuto otázku odpoví tak 60% respondentů a u sexuálních menšin se projevuje zvláště ve formě homofobie.

Zde uvádím některé odpovědi od respondentů:

Respondent č. 1 odpověděl, že podle ně spočívá diskriminace v oblasti pracovního práva, kde je nedostatečně vymezena.

Respondent č. 2 uvedl, že diskriminace probíhá hlavně na školách v období puberty a nejvíce u chlapců, formou šikany a vyhrožováním.

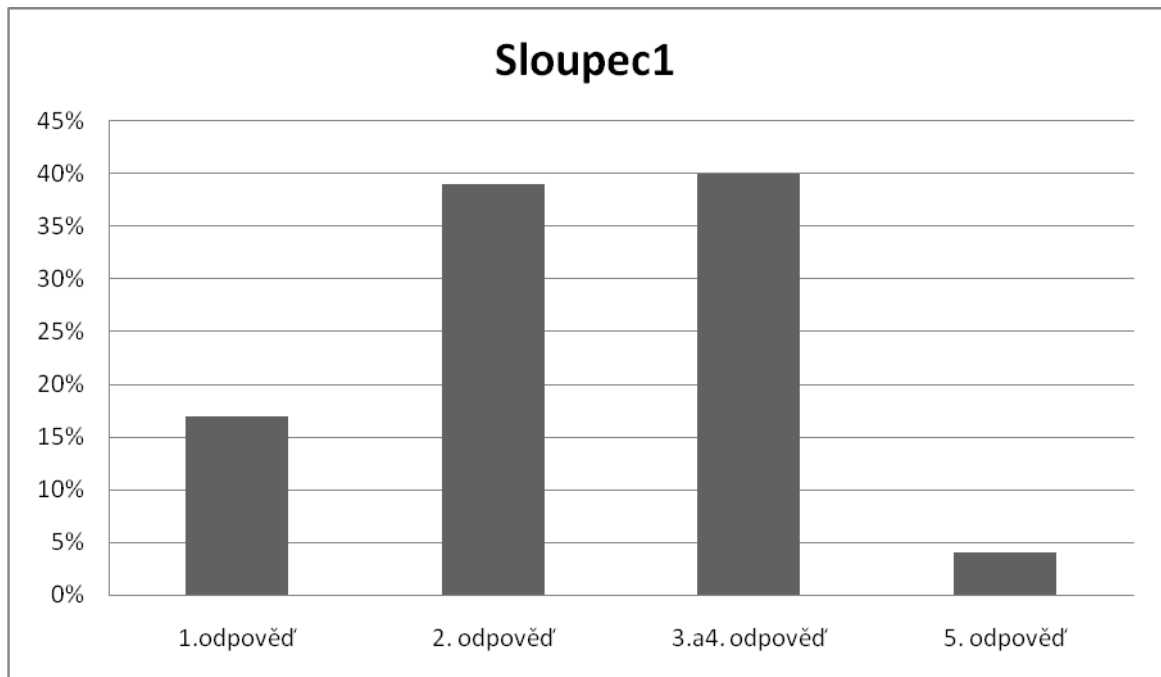
Respondent . 3 uvedla že zažila diskriminaci ve škole, kdy její spolužák by transsexuálního zaměření a nosil ženské oblečení, boty na podpatku a jeho chování podněcovalo ostatní spolužáky aby ho šikanovali.

Respondent č. 4 Uvedl, že podle něj probíhá diskriminace hlavně v zaměstnání a ve škole.

Respondent č.5 Uvedl, že se doposud nesetkal a ani nebyl svědkem žádné diskriminace.

Tyto odpovědi jsem vybrala na základě nejčastější shody, kdy v první odpověď odpovědělo podobně celkem **17% respondentů**, v druhé odpovědi bylo podobných odpovědí celkem **39% respondentů**, ve třetí a čtvrté odpovědi došlo celkem ke **shodě v 40% respondentů**. **4% respondentů** odpovědělo velmi podobně.

Hypotéza č.12 došlo ke zjištění že celkem ve 40% se objevuje diskriminace formou šikany jak ve škole tak v pracovním prostředí, tudíž lze považovat výrok této hypotézy za potvrzený.

Graf Diskriminace

6.4 Závěrečné shrnutí praktické části

V dotazníkovém šetření jsem se snažila zjistit postoj společnosti především z řad studentů vysokých škol, jaké zauímají postoje k dané problematice registrovaného partnerství, adopci a výchovy u dětí s rodičem s menšinovou sexuální orientací LGBT.

Jak jsem již uvedla v dotazníkového šetření, které probíhalo formou převážně polootevřených anebo uzavřených otázek odpovídaly studenti vysokých škol (Institut mezioborových studií Brno, VŠ Newton College, Masarykova Univerzita obor pedagogika).

V dotazníkovém šetření na otázky z oblasti problematiky registrovaného partnerství odpověděla většina respondentů kladně a domnívám se, že dnešní studenti jsou více tolerantnější k lidem s menšinovou sexuální orientací a nemají proti schválení tohoto zákona.

Na problematiku adopce respondenti odpovídali záporně a neschvalují ji, myslím si že vliv na děti by zde byl příliš velký jak z hlediska diskriminace a posmívání, tak by to mělo špatný vliv na dítě, které by vyrůstalo uvnitř homosexuální rodiny zejména u mužů.

Co se týče umělého oplodnění zde bych tak kritická nebyla, myslím si, že když opravdu je tato problematika brána z pozitivního pohledu ženy, které mají v sobě zabudované mateřství a lásku k dětem, tak v oblasti této problematiky bych byla spíše pozitivnější a myslím si, že i většina respondentů by byla pro nějakou legislativu, která by se zabývala z pohledu výchovy a založení rodiny u lesbiček, aby měly oficiální právo na umělé oplodnění a nemusely to řešit jinými způsoby daleko rizikovějším pro děti i pro společnost celkově.

Z hlediska diskriminace sexuálních menšin v oblasti pracovně právní bych navrhovala rozšíření zákoníku práce a snažila se tak aby společnost více tolerovala osoby se sexuální menšinovou orientací, protože oni mají stejné právo na práci a na vzdělání jako heterosexuální jedinci a proto by normální lidé neměli ještě tak více komplikovat jejich život.

Celkově bych chtěla uvést, že toto šetření přineslo jak nové pohledy na danou problematiku tak i potvrdilo stávající poznatky dané problematiky zvláště v oblasti registrovaného partnerství, rodičovství a adopce. Celkově bych hodnotila toto výzkumné šetření v rámci mé bakalářské práce za přínosné.

ZÁVĚR

V mé bakalářské práci byla řešena problematika sexuálních menšin. Každá menšina má svá práva, která nesmí být omezována jak v rámci osobní svobody, tak projevy směřující k sexuální orientaci jedince, posmívání se či omezování jejich názorů a soukromí na které mají stejné právo jako každý z nás. která jsou zaručována Listinou základních práv a svobod.

Tato bakalářská práce se skládá z části teoretické, tak i z části praktické. V teoretické části jsem se zabývala problematikou, která je souvisela se sexuálními menšinami LGBT a byla členěna do následujících kapitol:

První kapitola jsem se zaměřila na sexuální menšiny a jejich zaměření v rámci jejich sexuality, dále v této kapitole byla probrána problematika homofobie a diskriminace.

V druhé kapitole se zmapovala dějiny homosexuality z pohledu starověku, středověku, novověku a v období 20.století, dále jsem se zaměřila jak to bylo s vývojem homosexuality na našem území.

Ve třetí kapitole bylo pojednáváno o problematice registrovaného partnerství a dále byla uvedena jiná alternativní soužití jako je nesezdané soužití a tradiční možnosti soužití jako je manželství.

Ve čtvrté kapitole se jsem se zabývala rodinou a rodičovstvím a také jsem se zaměřila na problematiku umělého oplodnění.

V páté poslední kapitole jsem probrala náhradní péči, která se vyskytuje v ČR v rámci platné legislativy, především jsem se zaměřila na právo na adopci a pěstounskou péči v rámci sexuálních menšin LGBT.

V praktické části bylo prováděno výzkumné šetření pomocí kvantitativního výzkumu, kde jsem zvolila dotazníkovou metodu, kde respondenti odpovídaly pomocí otevřených, polouzavřených a uzavřených odpovědí.

Cílem této bakalářské práce bylo zmapovat pohled, jak společnost vnímá lidi s menšinou sexuální orientací LGBT. Mým cílem dále bylo zjistit jaké má společnost postoje k registrovanému partnerství, adopci, pěstounské péči a popřípadě i k umělému oplodnění. Přínosem této práce by mělo být zjištění především postoje k adopci a registrovanému partnerství a rodičovství.

Myslím, že cíl bakalářské práce jsme splnili a přinesl spoustu odpovědí na problematiku registrovaného partnerství, adopce, umělého oplodnění a v oblasti pěstounské péče.

RESUME

Tato bakalářská práce se zaměřuje na právo sexuálních menšin na důstojný život a soukromí. Vysvětluje pojmy spojené se sexuální identitou a sexuální orientací jedince. Práce je zaměřena na možnosti soužití společnosti s lidmi s menšinovou sexuální orientací LGBT a dále se zaměřuje se na problematiku registrovaného partnerství, rodičovství zejména homosexuálních párů a na možnost pěstounské péče a adopce u lidí s LGB.

V praktické části bylo prováděno výzkumné šetření pomocí kvantitativního výzkumu, kde jsem zvolila dotazníkovou metodu, kde respondenti, kteří byly studenti vysokých škol, odpovídaly pomocí otevřených, polouzavřených a uzavřených odpovědí. Všechny otázky byly zaznamenány a jejich data zde interpretována.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. FANEL, J. *Gay historie*. Praha: Dauphin, 2000. ISBN 80-7272-010-4
2. FEINBERG, L. *Pohlavní štvanci*. Praha, 2000. ISBN 80-242-0380-4
3. FRANCEK, J. a UZEL, R. *Zločin a sex v českých dějinách*. Praha, 2010. ISBN 80-242-0490-8
4. PUTNA, M. a kol. *Homosexualita v dějinách české kultury*. Praha. 2011. ISBN 978-80-200-2000-0
5. SEIDL, J. a kol. *Od žaláře k oltáři. Emancipace homosexuality v Českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN 978-80-7294-585-6
6. SLOBODA, Z., *Co vědět o sexuálních menšinách, jak o nich se žáky a žákyněmi mluvit a jak se na ně dívat*. 2010.
7. SMEJKAL V., BACHRACHOVÁ SCHELOVÁ H. *Velký lexikon společenského chování*. 2.vyd. Praha : Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3650-1
8. ŠTĚPÁNKOVÁ, M., ČIŽINSKÝ P. *Registrované partnerství pro začínající. Gay a*
9. *lesbická liga*, 2006. 24 s. ISBN 80-239-7281-7.
10. UZEL R. *Bisexualita jako mýtus*. novinky.cz, 2007-08-01
11. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky ve znění pozdějších předpisů
12. Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
13. WEISS, P., ZVĚŘINA, J. *Sexuální chování v ČR- situace a trendy*. 1. vyd. Praha : Portál,
14. 2001. 160 s. ISBN 80-7178-558-X.
15. Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
16. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění
17. <https://cs.wikipedia.org/wiki/Transgender>
18. <https://cs.wikipedia.org/wiki/Transsexualita>
19. <https://cs.wikipedia.org/wiki/>
20. www.pravni-poradna.cz/lgbt
21. <http://poradna-prava.cz/www/old/registrovane-partnerstvi.html>

22. Na kluky. Seznamka pro kluky na kluky. [online]. 2012 [cit. 2014-01-24] Dostupný z WWW : <<http://www.nakluky.cz/magazin/item/1446-registrovane-partnerstvi-seznam-matrik-a-matricnich-uradu-v-cr/>>.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

L	lesba
G	gay
B	Bisexuál
T	transsexuál
ČR	Česká republika

